

487447

FUNDAȚIA CULTURALĂ PRINCIPELE CAROL

CĂMINUL CULTURAL

BULETIN DE INFORMAȚIE
ȘI PROPAGANDĂ CULTURALĂ

NUNTA DE LA CANA
din
„CARTEA VIETII”

1928

BUCUREȘTI. — STRADA LATINA, 10.

3
MARTIE

Z I D E S O C O T E L I

EMANOIL BUCUȚA

E o zi în viața căminelor, pe care și ele și Fundația o așteaptă cu toată nerăbdarea. Munca de un an apare atunci ca într'un cortegiu istoric. Vin în frunte șezătorile, apoi cărțile citite, gospodăria culturală obișnuită. Că vin numai în chip de dare se seamă, nu le ia nimic din putere. Ele capătă viață pentru toți câți au luat parte la ele, și sunt ca o răsplată a celor harnici. Și au viață pentru Fundație, care le urmărește de departe, în cincisute, în șasesute de locuri, cu avânturi, dar și cu șovăeli, din marginea Hotinului până la Oravița bănățeană și dela Satu Mare până în Caliacra, la Doimușlar. E ziua adunărilor generale de încheiere de an.

Sunt cămine la care am întâlnit acest lucru de mirare. Ele lucrează în sat. În sat oamenii se cunosc toți și ușor își pot da de veste unul altuia o întâmplare. O adunare generală e apoi, în viața liniștită a unei mici obști, o faptă aproape de istorie. Cu toate acestea, în multe dări de seamă, am văzut că la întâia chemare nu s'a putut strânge numărul legal de membri; iar la a doua adunarea s'a încropit cu ce-a dat Dumnezeu. Mare scăpare din vedere a frunțașilor! Un asemenea prilej trebuie pregătit cu mai multă băgare de seamă decât o serbare. Pus în cadrul adevărat, de seriozitate și de mândrie, el oprêște luarea aminte a străinilor și umple de încredere pe membri. Pe lângă înșirarea faptelor trecute, își face loc planul celor viitoare.

La o adunare generală, în afară de lucrările dela ordinea de zi, ar trebui să i se găsească totdeauna un sfârșit de odihnă și de zâmbet. Să se facă nu numai o descărcare de gestiune, cu cercetare de acte justificative, materială, ci să apară în rezumat și puterile sufletești ale căminului, într'o petrecere scurtă, dar din cele mai îngrijite. Pe lângă gestiunea bănească, el are o gestiune morală, a cărei descărcare n'o mai dau numai membrii, ci toată lumea împărtășită la ea. Las la o parte că, în felul acesta, o adunare generală ar avea un răsunset mult mai puternic decât astăzi și n'ar rămâne numai o simplă îndatorire statutară.

Încercați să vă apropiați cu alt suflet de această zi a socotelilor! Să ne fie tuturor scumpă între toate.

INSEMĂNĂRI CULTURALE

GH. D. MUGUR

RĂSPÂNDIREA CĂRȚII.

Una din marile sarcini ale oricărui așezământ de cultură pentru popor este răspândirea cuvântului scris, a cărții cugetată și scrisă cu putere creeatoare de artist. Cultura vine din această carte. Sarcina „Căminului” și a „școalei” e să știe să aleagă. Unele cărți, spune Lamb, nu sunt de loc cărți. Pentru ușurarea ei, Instituția noastră a publicat broșuri de orientare, — cataloage, cataloage de cărți. O gospodărie culturală nu se poate scuti de ele. Aceste cataloage, stau înaintea bibliotecii organizate. Din ele, potrivit cu locul și cu nevoile oamenilor se aleg cărțile cari au să constituie hrana sufletească a sutului. Pentru a le pune în mâna oamenilor și a le face prețuite și căutate, misionarii mulțimii trebuie stăruitor să le impună prin cetire fragmentară, prin pătrunzătoare recomandări, prin infinită vorbă și arătare a cărții. Să arate miracolele legate de cărți: Cărți cari au trezit popoarele la o viață națională, cărți cari au asigurat victorii, cărți cari au incendiat lumea, cărți cari au determinat și au creat valori. Să se arate că pentru atâți oameni încărcăți de bunuri și de distincții cartea a fost principalul element de fericire. Să se pomenească de acele cărți cari au fost ca un cutremur pentru sufletul oamenilor și mai ales de pasionații, de marii amici ai cărților, cari se sacrificau pentru ele. Ireland, fiind copil, a fost atât de fermecat de Istoria naturală a lui Selborne, în cât, ca să aibă și el un exemplar, a copiat volumul întreg. Pentru aceștia cărțile au fost pâine și putere.

Cu această pătrundere trebuie să le adunăm și să le răspândim printre oameni. Mai presus de săvârșirea unui ritual în biserică sau în școală, stă această neliniște și muncă pentru punerea cărții în mâna neluminaților și obosiților de robie. Acel ce cu dumnezeiască stăruință impune cartea și o răspândește prin mulțime, este un binefăcător al semenilor săi. Un „cămin” se deslușește ca realitate culturală prin această râvnă a răspândirii cărții. Deci organizare de mici depozite în toate „căminele”. Despre orice carte sosită să se dea de veste, ca despre un musafir de fericire, și copiilor și adulților. Dumineca pachete de cărți să se desfacă la ușa bisericii, iar altele să se întindă pe o măsuță în inima horei din sat.

Pe cei mai zeloși întru cumpărare căminul îi poate pomeni în adunarea de oameni de la cămin sau din biserică. Biserica ar putea să câștige cumpărători și cetitori de carte înlocuind canonul de osteneală steapă cu canonul impunător de carte: „să cumperi și să citești”. Orice recompensă pentru muncă să nu se dea de cât în cartea de salvare. Nu în bani, nici în daruri cari nu instruesc ori preschimbă. „Căminul” să ațâțe setea de cetire. Să o sporească în om și în copil. În această sete ațâțată, a sufletului, să ne ferim însă de publicațiile cari sfidând umanitatea, îi pregătesc declinul și moartea.

Asupra milioanele de oameni noi scuturăm ca crengile de April florile albe ale celor mai bune gânduri: „Cartea Vieții”.

A DOUA CONFERINȚĂ EUROPEANĂ A FILMULUI EDUCATIV.

Dr. Imhof de la Băle mă vestește și mă invită la conferința de la Haga pentru discuții cu privire la problemele filmului de învățământ. Am primit prospectul. Va fi o conferință care pentru ținta ei de civilizație și cultură ȳa avea o desosebită însemnătate în lume. Conferința e preocupată întâi de producția filmului în sprijinul instrucției școlare și al culturii masselor și apoi de exploatarea rațională și schimbului de filme calificate. Se așteaptă de la această conferință și de la cele ce vor urma, soluția problemei filmului. Avem aparate dar n'avem filme. Marile case trebuie să-l producă cu concursul și cu contribuția tuturor statelor beneficiare. O vastă arhivă de filme a tuturor centrelor de producție se poate organiza într'un centru european, care depozitând toată producția de filme instructive să o țină la dispoziția oricărui așezământ de cultură din statele declarate prin concurs și contribuție, beneficiare. Acest depozit ar împrăștia în aceste state reclame și cataloage ordonate și ar lucra cu fiecare așezământ cultural pe teme de cauziune materială garantată de stat. Depozitul central european organizat ca instituție de difuziune a filmului pentru instrucția copiilor și cultura adulților ar avea birouri corespondente în toate statele cari ar alcătui „Camera europeană a filmului instructiv”.

E această arătare o iluzie de misionar ori conferințele europene vor realiza curând scopurile de ordin practic.

Până atunci organizarea cinematografului la noi e o problemă cu descurajatoare greutate. N'avem filme și nici nu ni se dau posibilități de lucru. Fundația are cel mai bun și mai complet laborator din țară. Drept deslușire a preocupării noastre am să reproduc aici o parte din adresele instituției înaintate fiecărui minister al țării și guvernului la Președinția Lui :

„Cinematograful a fost creat cu gândul de a fi esențial și exclusiv cultural. E mărturia inventatorului care din uzina lui de invențiuni privește nedumerit cum Statele cu o înapoiată cultură a masselor nu-l întrebuințează în silințele lor de desvoltare ca pe cea mai indispensabilă unealtă de cultură.

Englezii îl folosesc până și în biserică. Misionarii romano-catolici îl duc printre sălbateci și primitivi, iar în organizațiile școlare din apus cinematograful a revoluționat didactica înlocuind prin film tabloul, gravura, schema și cartea. Copilul și adultul sunt aduși în fața realității. Colțuri de lume cari de-abia se pricepeau din descripțiile și reproducerile fotografice ale unei geografii, se văd acum cum sunt acolo, cu văzduhu și cu viața lor.

Azi putem călători în orice colț din lume.

Dacă cinematograful ar fi existat cu câteva veacuri în urmă ce tezaure documentare ar avea popoarele!

E de mirare însă că în epoca de pătrundere și de folosire fără preget a acestor unelte de cultură, noi n'am înțeles încă valoarea incalculabilă a unei arhive istorice de filme care să fixeze cu grijă și știință clipe caracteristice din evoluția vieții noastre românești.

N'avem nimic.

Mărturisim că nici războiul cel mare, pentru partea care ne privește, nu e păstrat în film în arhiva documentară a țării. După 50 de ani îl vom descurca tot prin carte.

Fundația Principele Carol s'a gândit dintru început să ofere Statului pentru documentele de cari nu se poate scuti laboratorul ei de lucru.

Fiecare departament trebuie să aibă o bibliotecă de filme. Ea trebuie sporită an cu an. Negativele se vor păstra în arhivele istorice ale Statului, clasate ca orice docu-

ment cultural, iar copiile s'ar centraliza la un așezământ cltural oficial de unde s'ar răspândi în locurile de lucru cu cinematograf.

Dacă un departament ar sacrifica în fiecare an 200—250.000 de lei, el ar înregistra pentru tezaurul documentar al țării 2500 m. de film. Douăsprezece departamente ar asigura pentru arhiva istorică a culturii și evoluțiunii noastre, în fiecare an, 30.000 m. de film, ceea ce ar fi formidabil. Așezămintele de cultură ar beneficia de pe urma copiilor centralizate și catalogate cu metodă. Atunci avem ce arăta pentru o mai bună pătrundere și înțelegere a noastră”.

Iată o propunere de viu interes pentru Stat și o contribuție de lucru care este exclusiv culturală.

La această propunere n'am avut nici un răspuns.

Entuziaștii cinematografului să nu-și stingă râvna și osteneala lor, ci răbdători să aștepte eforturile conferințelor europene și să spere în ministrul culturii de azi, care făgăduiește multă jertfă pentru această unealtă care-și împarte cu cartea gloria de a instrui și a umaniza.

DE LA CĂMINE

■ La *Lozna* în Dorohoi, Biblioteca Căminului a ajuns la 682 de cărți. După înștiințarea de acolo, s'au cetit acasă 150 de cărți.

Căminul a organizat anul trecut o expoziție de industrie casnică și săvârșește acte de ajutor, împrăștiind gratuit, medicamente la cei bolnavi.

■ Căminul cultural din Hăbud Prahova pe lângă activitatea lui de program împlinită cu râvnă mai ales de învățătorul G. Al. Costea, de d-ria Stella Nicolescu și Tache M. Nicolae secretarul așezământului cultural, ne-a mișcat prin colecta cu care un membru din cămin a făcut două puțuri pentru drumeți.

■ Căminul cultural „Vasile Grozavă” din Cosmești-Tecuci și-a construit pentru Bibliotecă un dulap care a costat 4000 de lei. Bibliotecă are 142 de cetitori acasă. Membrii Căminului năzuiesc să-și construiască un local.

■ Căminul cultural din Humia Dolj a întreprins să colecționeze piesele etnografice ale satului pentru întemeierea unui muzeu. Printre lucrurile rare au găsit o secură de cromene. Conducătorii căminului ne spun că sătenii sunt foarte mulțumiți de Căminul satului lor și că cer cărți de cetit, povești de petrecere, și teatru. Ne bucură această dorință a oamenilor care se pare că este aceeași în toate colțurile de țară.

■ Căminul „Ungureni” din satul Ungureni-Botoșani arată în raportul No. 3 din Februarie al Bibliotecii că numărul cărților s'a ridicat la 1445. Cetitorii au fost : 139 bărbați și 17 femei. Numărul cărților cetite : 324. Am dori să ne vie asemenea bucurii și din centrele orășenești.

■ Un îmbucurător raport de lucru primim de la Căminul cultural din Bucșești-Bacău. Se vede în el o stăruitoare râvnă pentru toată acțiunea de program a Căminului. Biserica e vie. Anul trecut s'au ținut 42 de predici. Șezătorile au avut loc când la o școală când

la alta. Programele sunt chibzuite. Biblioteca numără 85 de cărți. De pe urma îndemnului de acolo sunt abonați la reviste populare vreo 20 de săteni. În doi ani s'au vândut în sat cărți de 8750 lei.

Căminul a plantat pentru industria sericicolă 25 de duzi, iar sătenilor li s'au dat pentru sădire 45 de puțuri. Pentru sănătatea oamenilor a înființat în îngrădirile legii sanitare, o mică farmacie.

Căminul are 750 de membri. Animatorul lui e învățătorul Bibiri. Fie ca munca tuturor cărturarilor de acolo să ferească și să stimuleze energiile de aiurea.

■ Căminul cultural „Sf. Impărați”, din Galați își urmează seria de conferințe începute la 11 Decembrie anul trecut. În cursul acestei luni vor mai vorbi Pr. C. Todicescu : „Numindu-ne creștini, ce obligații ni se pun?” și profesorul Gh. Lăzărescu : „Săraci în țară bogată.”.

Ciclul conferințelor de iarnă se sfârșește la 25 Martie.

■ S'a arătat în mai multe rânduri, alături de carte, rostul cinematografului în propaganda culturală la sate și, de curând, s'a vorbit și despre transmiterea cuvântului pentru suflet prin ajutorul instalațiilor de radio. Mai mult : există acum câteva cămine care și-au și procurat aparatele necesare, cu ajutorul cărora sătenii ascultă, odată ori de două ori pe săptămână, când au vreme, glas și cântec venit de peste mări și țări.

Așfel, de pildă, zilele acestea, căminul „Infrățirea” din târgul Ungheni județul Iașilor, a obținut — prin intervenția noastră — aprobarea instalării unui astfel de aparat, de radio ; lucru care s'a și făcut, astfel că Moldovenii din Ungheni își bucură acum, mulțumită căminului lor, urechia și sufletul, ori de câte ori seara le cere inima.

Din arătările sfatului căminului Ungureni se vede că, în cursul lunii Februarie, zestrea lui de cărți a fost cercetată de peste 150 de cetitori : bărbați, femei și copii — care au răsfoit, peste tot, 324 de volume.

Din statistica înaintată reiese că, cele mai căutate, au fost cărțile de *geografie*, de *istorie* și de *povestiri*. Aceasta însemnează că sufletul sătenilor se îndreaptă, mai ales, spre astfel de cetiri.

Căminele să poarte, prin urmare, grija de a avea, în bibliotecile lor, cât mai numeroase lucrări de această natură.

■ Intre altele, se dovedește a fi și căminul din Bucsești-Bacău, de sub patronul „Sfinților Petru și Pavel”. Din darea de seamă trimisă se pune în lumină, înainte de toate, o faptă foarte frumoasă : legătura care există între acest Cămin și Biserică ; lucru de mare preț și pe care trebuie să-l aibe totdeauna în vedere cărmuitorii sufletesti ai satelor. Căci nu există ceas mai nimerit ca să amintești omului despre datoriile către sine și de rosturile cărții, de cât după predica de la biserică și, pe cât se poate, chiar prin această predică. Fiindcă o carte este, câteodată, ca o pasăre a lui Dumnezeu care se coboară în sufletul cetitorului, spre a-l atinge cu aripa sa minunată și alinătoare...

■ Căminul „Cristești” din Fălticeni, a ținut din 9 Noembrie 9 șezători, 5 serbări școlare. S'au citit 1385 de cărți și 6 reviste la care e abonat Căminul, de către 190 cititori.

Căminul are sală proprie, 2580 de cărți și $\frac{3}{4}$ ha. de pământ.

■ Căminul „Principele Mihai”, Gaiceana (Tecuci), a făcut o cișmea monument pentru Regele Ferdinand. A ținut anul trecut 22 de șezători culturale cu conferințe, lecturi și coruri. S'au dat două serbări. Anul acesta membrii Căminului vor face o excursie în Ardeal.

■ Căminul „Coșbuc” din Movila Ruptă (Botoșani), are o bibliotecă cu 100 de volume cari au fost folosite în 4 sate : Lehnești, movila Ruptă, Râșca și Costești. Cei mai puțini cititori sunt în Costești pentru că cei în vârstă știu numai rusește. S'au dat 5 serbări și pentru petrecere sufletească și cu scopul de a strânge fonduri pentru un local. S'au jucat 2 piese de Alecsandri. Învățătorii Dănilă și Munteanu au lucrat cu zel în șezătorile săptămânale. Cele mai multe au fost șezători de învățatură.

Învățătoarea Natalia Bădiu e preocupată de costumele gospodinelor. Indeamnă la lucru și lucrează.

Primarul ajută cu suflet, toate silințele Căminului.

■ Căminul „Mănăstirea” (Ilfov), a ținut 8 șezători, a jucat o piesă de teatru, a format un cor, bisericesc, s'a mers cu corul prin satele vecine la biserică, s'a vorbit în adunări despre crimă, furt, beție, înjurături și altele, combatându-le; a dat un bal pentru fondul ridicării unei monument eroilor.

Căminul are în cassă, 15840 lei.

■ Căminul „Hajdeu” din Glodeni (Bălți), are o bibliotecă cu 426 volume. Au cetit 194 de oameni. S'au ținut 7 furcării, șezători culturale și s'a dat un bal pentru strângerea de fonduri. Adunarea Generală a aprobat cumpărarea unui cinematograf și construcția unui local. Venitul celor 2 ha. de pământ va fi întrebuințat pentru îngrădirea unei părți din acest teren și înființarea unei pepiniere. 10% din venitul serbărilor se va da corului. Bugetul pe 1928 are la venituri și cheltueli suma de 76.595 lei.

Căminul „Chilad” (Timis-Torontal), are o bibliotecă cu 400 volume. Anul trecut 37 de cetitori au cetit 124 cărți. Până anul trecut n'a fost bibliotecă în sat. Oamenii nu cetiau nimic. Anul acesta se citesc și mai mult.

Avea căminului e de 16.397 lei.

Activitatea culturală a fost îmbucurătoare. Preoții și învățătorii sunt la lucru. Anul trecut s'au ținut 5 șezători și s'au sărbătorit toate zilele naționale.

Cei 30 de membri se adună aproape regulat Dumineca și sărbătoarea în localul consiliului parohial unde se citesc vre-o zece reviste.

Căminul ar dori să aibă mai mult ajutor din partea Primăriei satului.

■ Căminul „Anghelști” (Putna), a obținut din partea Ministerului muncii aprobarea de a desface în țară, bilete de cărămizi în sumă totală de 500.000 lei.

■ Căminul „N. Bălcescu” din Capari (Argeș), are o bibliotecă cu 358 volume. A ținut 3 șezători mari. Noi am dori să se țină duminical aceste șezători. Cultura unui popor cere atingeri dese cu sufletul lui.

E însă răvnă acolo care va duce la frumoase rezultate.

Serbarea care se pregătește pentru 22 April e începutul unui program nou. La această serbare care se dă cu concursul școlii normale din Pitești, se vor duce și misionari ai Fundației.

■ Căminul „N. Iorga” din Valea Boului, Dolj, a ținut în cursul anului trecut 20 de șezători și serbări. Toate au fost organizate cu pricepere. Programele au fost și educative și distractive. Oamenii sunt câștigați.

LOCALUL CĂMINULUI

Multe cămine se plâng că nu pot ține totdeauna, dintr'o pricină sau dintr'alta, șezătorile în localurile de școală. Ca și cum numai aci ar fi singurul lor unde membrii căminului s'ar putea aduna.

Plecăm de la această plângere, ca să le aducem aminte că, noi i-am mai sfătuit de câteva ori, să mai țină aceste șezători și prin casele mai încăpătoare ale oamenilor primitivi din sat! Șezătoarea va avea atunci un aer mai apropiat. Va aduce oarecum cu bătrâneștile „clăci”. S'ar putea chiar intitula „clăci ale cărții”...

Și, pentru că ajunserăm aci, ar fi nimerit dacă sfatul căminelor s'ar gândi să folosească aceste „clăci” din sat, în interesul culturii: adică, să meargă oriunde se țin ele, chiar dacă gospodarul a uitat să-i cheme, pentrucă — după cum spune un proverb — „unde sunt câțiva inși adunați trebuie să fie și o carte sau un om al ei între dânșii”.

Așa dar, locașul căminului nu este numai la școală; ci oriunde există patru pereți și o inimă deschisă...

NOTE COMUNICĂRI...

Târgul internațional al cărții.

În April se deschide la Florența a treia expoziție a cărții. Prin grija Fundației careia i se datorește și participările de la expozițiile din trecut, s'a trimis cu vaporul „Campidoglio” materialul pentru cea de a treia expoziție. Un material bogat și artistic. Cărțile vor fi expuse într'un cadru românesc. Delegatul Fundației la Florența e profesorul Alex. Marcu, conferențiar la universitatea din București.

Buletinele străine.

Fundația publică lunar, în limba germană și italiană, două buletine de informație culturală. Străinătatea e ținută în curent cu toată mișcarea culturală din țară. Buletinele se trimit gratuit marilor instituții de cultură: Academii, universități, biblioteci naționale apoi ziarelor și revistelor și în sfârșit personalităților culturale. Popoarele se sprijină și colaborează, numai dacă se cunosc. Cunoașterea reciprocă e singura cheazăie pentru durabilitatea legăturii și nu mai puțin, o forță vitală pentru roade noi.

Cartea vieții.

E întâia oară când se oferă misionarilor dela sate o publicație cu serioase temeuri de gândire. Ea nu este ieșită din calcul negustoresc de editură. *Cartea vieții* e cartea de cultură generală a omului care a beneficiat puțin de școală. Cartea vieții e unealta de cultură mult așteptată de misionar. Lui îi revine sarcina de a o folosi, împărștind-o printre oameni. E cartea pentru toți și pentru tineret și pentru adulți.

Al. Vlahuță.

Cine ține să cunoască temeinic viața acestui scriitor care pentru cărturăria noastră a scris iluminate pagini de inițiere și de răscolire să citească *Cartea* lui Ion Gorun, n prieten al scriitorului. Lucrarea lui intitulată „Al. Vlahuță”, a apărut în colecția *Cartea Vremii*, editată de Fundația „Principele Carol”. Un exemplar 30 lei.

Centenarul lui Ibsen.

În această lună se împlinesc o sută de ani de la nașterea lui Ibsen, cel mai mare dramaturg al nordului. Un creator de vieți. El a creat oameni ca și Dumnezeu. Noi recomandăm misionarilor noștri pe unul dintre aceștia, pe „Brand” cea mai puternică creațiune a lui Ibsen. Cum Crisostomul nu-și medita nici nu-și scria omiliile de cât în fața unui portret al apostolului Pavel astfel misionarii sufletelor populare trebuie să aibă înaintea lor severa figură a lui Brand.

Poemul acesta e tradus în românește de d. Mihail Negru.

Politica culturii.

Institutul social a organizat anul acesta 29 de prelegeri cu privire la „Politica culturii”. Ciclul e alcătuit din următoarele grupe : Cultura și politica ei. Cultura elementară. Cultura practică. Cultura socială și politică. Cultura și creația științifică. Educația și creația artistică. Cultura populară. Noua organizare a învățământului și a culturii. Instrumente de cultură. Statul, școala, și cultura minoritară. Statul cultural.

Prelegerile din ciclu vor fi publicate în „Arhiva” Institutului Social și vom avea atunci cartea vie, documentată și adâncă a celei mai însemnate teme de azi : „Politica culturii”. Învățătorii în deosebi să-și însemne în carnetul lor de cărți pentru orientare, numărul din „Arhiva”, care va cuprinde prelegerile din ciclu.

Teoria culturii.

Strâns legată de politica culturii e seria comunicărilor organizate tot de Institutul social cu privire la „Teoria culturii”. Comunicările sunt urmate de discuții. Iată pentru orientarea cărturarilor câteva din subiectele comunicărilor : Rasa și cultură ; istorie și cultură ; societate și cultură ; cultura popoarelor primitive ; cultura europeană, cultura anglosaxonă ; tema culturii românești, etc. E sigur că ideile fundamentale ale comunicărilor vor fi publicate în acelaș număr din „Arhiva”.

Conferențiarul Fundației.

În cursul acestei luni d. T. Vianu a vorbit la Brăila despre „Ibsen” ; iar d. Bucuța la Ateneul popular din Tătărași despre „Românii din Timoc” și la Cetatea albă despre

Crescătorul de șoimi.

O carte de mare folos pentru misionarii culturali de la sate e „Crescătorul de șoimi” a d-lui Em. Bucuța apărută în „Cartea Vremii”. Cuprinde impresii și articole culturale cari sunt adevărate cursuri de inițiere și determinare. Un volum 30 de lei. Depozitul la Fundație.

Organizați desfacerea cărților în târguri și în sate.

Apărând „Cartea Vieții” și având și alte publicații potrivite pentru popor cum e colecția „Cunoștințe folositoare” de sub direcția d-lui I. Simionescu, Căminele își pot face depozite. Sosite cărțile, se vestesc copii în școală și se dau de știre oamenilor în adunările de la Cămin, și enoriașilor, în biserică, după liturghie.

Sărbătoarea, cărțile se vor desface la ușa bisericii ; iar după amiază vor fi duse acolo unde oamenii se adună ca să petreacă, la horă și la nunți. Pentru desfacerea cărților, vor fi folosiți adulții de la Cămin ori elevii din anii cursurilor complementare.

Terenurile căminelor.

Căminele noi aprobate de Fundație, pentru a-și obține lotul rezervat anume de Stat în fiecare comună, trebuie să facă — după ce au obținut afilierea — o cerere, vizată de organele administrative locale, spre a fi puse în posesia locului, la Casa Centrală a Improprietărilor din București.

FOI PENTRU POPOR

Se pot abona la ele sătenii,
tineretul bibliotecile căminelor

Neamul românesc pentru popor. Foaie cu nelipsit articol de orientare suflăscă sub semnătura a-ru I. Iorgă. O bună și permanentă rubrică „Pentru sănătate”, scrisă de Dr. I. Gheorghiu, profesor universitar. Altă rubrică, închinată credinței, e întreținută de câțiva preoți și d. I. Gr. Opișan. Nu lipsesc „Sfaturile cu priință”, „Treburi dinăuntru” și cele „din afară”, o bună culegere de folklor și însemnările mărunte, foarte variate și pline înțeles ale d-lui St. Manole.

Apare la Valenii de Munte.

Lumina satelor. Gazetă săptămânală, scrisă de cel mai bun propovăduitor, pentru norod, a învățăturilor Scripturilor sfinte: Părintele Iosif Trifa. Intreaga gazetă e impregnată, până în cea din urmă știre, de o atmosferă creștină înbietoare.

Apare la Sibiu. Are cel mai mare tiraj dintre foile populare.

Vestitorul satelor. Apare lunar, la M-rea Neamțului, cu articole de lămurire religioasă, cu tapte culturale bine tâlcuite și cu îndemnuri practice pentru gospodari.

Duminica poporului. Aduce la fiecare două săptămâni un luminos articol normativ al d-lui Soveja (vieneaiți) pentru cititori, o explicare a Evangheliilor și un număr de articole dintre care se remarcă, totdeauna, ale d-lor profesori Dongorozi și Mihăileanu.

Apare la București.

Căminul, de la Focșani, apare sub îngrijirea unui cărturar cu multă înțelegere pentru raptele de cultură: Părintele C. G. Vartolomei. Tovarășul său de lucru, Pr. Pascu de la Adjud este un suflător de preț.

Foaia interesantă a Părintelui Moța de la Oraștie alege, din toată publicistica noastră, cele mai bune bucați, pentru popor. E o adevărată „ladă cu comori”. Gazeta săptămânală a acestui distins preot, „Libertatea”, are o nuanță antisemită.

Câmpul este o admirabilă revistă pentru folosința plugarilor. Apare la București. E ilustrată cu chipul unui om care merită să fie cunoscut de popor.

Albina, veche revistă de agonisită cu priință, apare sub îngrijirea Fundației Culturale „Principele Carol”, cu cea mai variată colaborare dintre toate revistele populare. Aici găsim frumos îmbinate nota creștină cu nota folklorului, povestea, basmul, poezia, ghicitoarea, leacurile și sfaturile gospodărești. Cultivă, cu grijă, literatura populară.

CAMINE NOUI

- „I. L. Caragiale”, com. Scorțeni, jud. Prahova.
 „Zorile”, com. Găsoeni, jud. Vâlcea.
 „Ion Creangă”, com. Dranovăț-Șegarcea, jud. Romanși.
 „Lumina”, com. Leu, jud. Romanși.
 „Regele Mihai I”, com. Cănauți, jud. Bălți.
 „Mihail Eminescu”, Rădăcinești-Tecuci.
 „Unirea”, Botești, Roman.
 „I. I. C. Brătianu”, Serbești-Bacău.
 „Moldovanul”, Sănești-Bălți.
 „Frăția”, Mărăndeni-Bălți.
 „Vișina Nouă”, Vișina-Romanși.
 „Moștiștea”, com. Mănăstirea-satul Coconi, Ilfov.
 „Albești”, com. Albești-Botoșani.
 „Ion Creangă”, Zaicani-Bălți.
 „Regele Ferdinand”, Berezani-Fălciu.
 „Regele Ferdinand”, Bălănești-Buzău.
 „Mitropolitul Veniamin Costaki”, com. Moara de Piatră-Bălți.

* * *

Căminul din comuna Vârtopu-Dolj, unindu-se cu societatea preotească „Renașterea”, se va numi, pe viitor, : „Păndarul Vârtopan-Renașterea”.

D I N

C A R T E A V I E Ţ I I
 BIBLIOTECĂ PENTRU TOŢI
 INGRIJITĂ DE
 GH. D. MUGUR ŞI V. VOICULESCU

PREDICA DE PE MUNTE

C A R T E A V I E Ţ I I

A APĂRUT:

<i>Făt Frumos din lacrimă</i>	M. Eminescu
<i>Pildele Mântuitorului</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Proveşte</i>	Culegere de Gh. D. Mugur şi V. Voiculescu
<i>Minunile lui Işus</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Cântece din popor</i>	Culegere de Ion Pillat

SUB TIPAR:

<i>Predica de pe munte</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Alexandru cel Mare</i>	Cezar Petrescu
<i>Sifilisul</i>	Dr. V. Voiculescu
<i>Cuiul lui Pepelea</i>	T. Pamfil

FUNDAŢIA CULTURALĂ
PRINCIPELE CAROL

SCUTITĂ DE TIMBRU
prin legea publicată în „Monitorul Oficial“
No. 89/927

STR. LATINA, 10, BUCUREŞTI

Căminului Cultural

comuna .....

judetul .....